

РЕШЕНИЕ

№ 5725

гр. София, 12.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 16.09.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **9701** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на С. С. С. срещу Решение № Ц1040-21-119/15.08.2020 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № РВ-3-21-00767664/15.06.2020 г., издадено от Ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град.

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено при допуснати нарушения на процесуалните правила.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Ч., който поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Не претендира за разноска.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание с представлява от юрк. П., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира за юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] представя за С. С. в ТП на НОИ С.-град Удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО), с данни относно правото на парично обезщетение по Болничен лист № Е20170686428 с период на временна неработоспособност от 20.06.2017г.-22.07.2017 г., включително.

[фирма] представя за С. С. в ТП на НОИ С.-град Удостоверение приложение № 9 (към чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) с данни относно правото на парично обезщетение по Болничен лист № Е20171522134 с период на временна неработоспособност 11.10.2017г.-21.11.2017 г., по Болничен лист № Е20167330985 с период на временна неработоспособност 05.02.2018г.-11.02.2018г., по Болничен лист № Е20167331000 с период на временна неработоспособност 12.02.2018г.-16.02.2018 г., включително. На С. С. е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност в размер на 2 115,81 лв.

При извършена проверка в информационната система на НОИ е установено, че за жалбоподателя от [фирма] е наличен запис за подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор на 01.01.2017 г. на длъжност „агент снабдяване“, който считано от 01.08.2017 г. е прекратен.

От [фирма] за жалбоподателя, считано от 01.08.2017 г. е наличен запис за подадено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ за сключен трудов договор на длъжност „агент снабдяване“, който считано от 01.08.2018 г. е прекратен.

Извършена е проверка по разходите на ДОО при осигурителите [фирма] и [фирма]. От контролните органи на ТП на НОИ С.-град е установено, че на декларираните от управителя им адреси на търговски обекти няма търговски обекти на посочените дружества, не са открити служители/работници на дружествата, нито техният управител. За установените факти са съставени Протокол № ПТ-5-21-00419882/10.05.2018 г. и Протокол № ПТ-5-21-00419469/29.05.2018 г.

С цел установяване на наличие или липса на осъществявана от двете дружества стопанска дейност, с писмо изх. № 1029-21-5611#13/09.05.2018 г. до ТД на НАП-С. е изискана информация, включително за наличие на търговски обекти, регистрирани фискални устройства и отчетени обороти, подадени ГДД и ГФО, както и друга данъчно-осигурителна информация. От ТД на НАП-С. е постъпила информация, че за [фирма] и [фирма] няма данни за регистрирани фискални устройства и търговски обекти.

С Протокол № П-22221919034210-073-001/12.07.2019 г. за [фирма] и Протокол № П-22221419034284-073-001/30.08.2019 г. за [фирма] е установено, че дружествата нямат подавани ТДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО за периода 01.06.2016г. - 31.12.2018 г., включително, нямат регистрирани фискални устройства, което не съответства на декларираната от управителя икономическа дейност, съответно продажба на перилни препарати и продажба на плодове и зеленчуци. От НАП е изразено становище, че няма данни за осъществявана от двете дружества стопанска дейност, както и че липсва финансов ресурс за изплащане на трудови възнаграждения.

С Писмо с изх. № 1029-21-5611#14/09.05.2018 г. е поискано от ДИТ-С. съдействие за извършване на проверки на двете дружества в рамките на предоставената компетентност за установяване на обстоятелството дали декларираните от управителя лица са извършвали трудова дейност, за която подлежат на осигуряване по реда на КСО. В отговор с вх. № 1029-21-5611#24/21.06.2018 г. ДИТ-С. е уведомила ТП на НОИ С.-град, че при извършени проверки относно спазването на трудовото законодателство, като при посещение на декларираните адреси на търговски обекти не са открити служители/работници, нито управителят на дружествата. С Писмо с изх. № 1029-21-5611#34/23.10.2018 г. НОИ е изискал от ИА ГИТ повторна проверка на фактите, констатирани при предходни проверки на ДИТ-С. и ТП на НОИ С. град на двете дружества. В отговор с вх. №

1029-21-5611#36/07.02.2019 г. ДИТ-С. уведомяват за извършени последващи проверки през м. 08.2018 г., при които е констатирано, че назначените по трудово правоотношение лица в дружествата са с „нереално високи заплати“, при посещение на търговските обекти на двете дружества е установено, че не се извършва дейност и няма данни да се извършва такава.

От контролните органи на ТП на НОИ С.-град на основание чл. 44-46 от АПК и чл. 108, ал. 2 от КСО до всички лица, за които двете дружества са подавали уведомления за сключени и/или прекратени трудови договори и за които са подавани осигурителни данни, са изпратени писма за събиране на сведения и пояснения относно упражняваната от същите трудова дейност. В отговор С. С. сочи, че в [фирма] е изпълнявал длъжност „началник склад“ /не „агент снабдяване“/, а в [фирма] е изпълнявал длъжност „началник склад“. Заявява, че и в двете дружества е получавал 1 700 лв. заплата /а не декларираните от осигурителя 2 200 лв./, което не съответства на официално подаваната информация. В писмото лицето не дава конкретна информация относно точен адрес на извършване на трудовата дейност, за лицето, което го е назначило на работа, нито с кои други лица е работил, на каса или по банков път и от кого е изплащано възнаграждението му и др.

Резултатите от извършените проверки [фирма] и [фирма] са обективирани съответно в Констативен протокол № KB-5-21-00674182/18.09.2019 г. и Констативен протокол № KB-5-21-00674094/18.09.2019 г.

На основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, на дружествата са издадени задължителни предписания съответно с № ЗД-1-21-00674028/18.09.2019 г. и № ЗД-1-21-00674029/18.09.2019 г. за заличаване на подадените данни за осигурителен стаж и осигурителен доход в Р. за посочените в тях периоди, включително и за жалбоподателя за периода 01.01.2017г. - 31.07.2017 г., включително на [фирма] и за периода 01.08.2017г. -31.07.2018 г., включително на ПИ. АР. Т.“ Е..

Издадените предписания не са били изпълнени, няма данни те да са обжалвани, поради което на основание чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. /в сила до 01.01.2020 г./ за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лице, данните по чл. 5, ал. 1, т. 4 от КСО, подадени от двете дружества са заличени служебно.

Издадено е Разпореждане № РВ-3-21-00767664/15.06.2020 г. от Ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно получено обезщетение поради общо заболяване за периода 20.06.2017г. до 11.12.2018 г. в размер на 2 115,81 лв.

Разпореждането е оспорено по административен ред, като е потвърдено с Решение № Ц1040-21-119/15.08.2020 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка съдът правил следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО – директорът на ТП на НОИ С.-град. Потвърденото с решението разпореждане също е издадено от компетентен орган.

Оспореният акт отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК и 117, ал. 3 от КСО и съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването му.

В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователно е възражението, че лицето не е било уведомено и не е участвало в административното производство, поради което същото не е могло да упражни правата си по чл. 34 и чл. 36 от АПК. Предвид характера на производството по издаване на разпореждане за възстановяване на доброволно получено обезщетение поради общо заболяване, няма задължение за уведомяване за административния орган. От административния орган са събрани служебно относимите доказателства, каквото е изискването на чл. 36 от АПК.

Възражението за приложимост на норми от АПК, место на тези от КСО, също е неоснователно. В КСО е предвиден специален ред за отпускане и възстановяване на обезщетения, поради което АПК не е приложим.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от КСО, осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

В § 1, ал. 1 т. 3 от ДР на КСО е дадена легална дефиниция на понятието осигурено лице. Това е физическо лице, което извършва трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за което са внесели или дължими осигурителни вноски.

Тълкуването на цитираните разпоредби налага извода, че основанието за възникване на осигурително правоотношение е упражняването на трудова дейност, за която се дължат осигурителни вноски. Формалното наличие на трудов договор, без реално да бъде извършвана трудова дейност, не води до възникване на осигурително правоотношение, което да поражда право на парично обезщетение за временна неработоспособност.

Видно от административната преписка, която е приета без оспорване от страните, при извършени проверки от ТД на НАП-С. е установено, че по отношение на дружествата-осигурители не може да се направи извод за реално извършвана дейност, поради което са издадени задължителни предписания за заличаване на данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за 2015 г., включително и за жалбоподателя за периода 01.01.2017г.-31.07.2017 г., включително на [фирма] и за периода 01.08.2017г.-31.07.2018 г. , включително, на ПИ. АР. Т.“ Е..По делото няма данни предписанията да са били оспорени и отменени по съответния ред. Същите са влезли в сила. Заличаването е извършено служебно по реда на чл. 3, ал. 13 от Наредба № Н-8/29.12.2015 г. при наличие на предвидените в същата норма предпоставки - неизпълнение на предписанието от адресата му в указания срок.

Правилен е изводът на административния орган, че по отношение на жалбоподателя, в резултат на извършеното служебно заличаване на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО, са налице новонастъпили обстоятелства по смисъла на чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО, които са от значение за определяне на правото и размера на изплатените парични обезщетения за временна неработоспособност и обосновават възстановяването им.От заличаването на подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за посочените периоди, следва, че жалбоподателят не е осигурено лице, поради което няма право на парично обезщетение поради общо заболяване, каквото му е изплатено по представените болнични листове за периода 20.06.2017г.-11.12.2018 г. в общ

размер на 2 115,81 лв. и той дължи възстановяване на същото. Възражението, че решението е антидатирано е напълно недоказано голословно, тъй като процесното решение има номер с индекс, който се дава от деловодната система с която работи ответника.

С оглед изложеното, съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са правилни и законосъобразни и подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

При този изход на спора и на основание чл. 143 от АПК, на ответника се дължат разноски в размер на 100 лв., определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от Закон за правната помощ, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 3б състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. С. срещу Решение № Ц1040-21-119/19.08.2020 г., издадено от Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е оставена без уважение жалбата му срещу Разпореждане № РВ-3-21-00767664/15.06.2020 г., издадено от Ръководител на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с което е разпоредено жалбоподателят да възстанови добросъвестно получено обезщетение поради общо заболяване за периода 20.06.2017г. до 11.12.2018 г. в размер на 2 115,81 лв.

ОСЪЖДА С. С. С., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването.

СЪДИЯ: